

Syntéza výstupov malých skupín v Hnutí Svetlo-život (HSŽ) k tretej téme synody určená pre zodpovedných v (arci)diecéze

Téma 3 – Vyjadrenie názoru

1. Čo nám umožňuje alebo bráni hovoriť odvážne, úprimne a zodpovedne v našej miestnej cirkvi (prípadne v našom spoločenstve) a v spoločnosti?

- V našom spoločenstve cítim prijatie a viem, že ak by som potreboval niečo povedať/vyjadriť, budem vypočutý.
- V našom spoločenstve sa môžeme rozprávať otvorene. V spoločnosti nám niekedy bráni v otvorení sa mienka druhých. Hovoríme odvážne, keď je potreba riešiť akútne veci.
- Niekedy nám môže brániť strach, čo si o mne druhí pomyslia. Nesmie chýbať tolerancia a rešpekt pri vypočutí.
- Záleží na tom, či máme dôveru k ľuďom, s ktorými hovoríme, aj aké s nimi máme skúsenosti (ak zlé, cítime neochotu sklamať sa opäť).
- Nemáme problém vyjadriť názor tam, kde ľudia zdieľajú rovnaké hodnoty a máme istotu, že nás pochopia.
- Vyjadriť názor neznamená stavať proti sebe laikov a klerikov, prípadne ohrozenie tradície a štruktúr.
- Problém máme tam, kde naše názory nebudú prijaté, máme strach z neprijatia, zo zranenia, z negatívnych dôsledkov, z výsmechu. Alebo máme predsudky že ukážeme slabosť alebo my ublížime svojím názorom.
- S možnosťou vyjadriť svoj názor priamo súvisí aj zodpovednosť a spolupatričnosť.

- Na vyjadrenie názoru je potrebný aj priestor – treba ho najprv vytvoriť. Mali by byť aj “kanály”, spôsoby, cesty, ako sa . názory farníkov dostanú k farárovi. Pomáhajú tomu neformálne farské akcie ako guláš.
- Cirkev by mala viac stáť za svojim učením, nepovoľovať.
- Očakávame správne a dobré fungovanie vo farnosti bez toho, aby sme ponúkli svoju účasť.
- Svet očakáva od kresťanov súlad medzi slovom (názorom) a životom.
- Treba vo farnostiach vytvoriť priestor, kde by ľudia mohli povedať svoje podnety a pripomienky k životu vo farnosti – s možnosťou aktívneho zapojenia do činnosti tých, čo majú pripomienky. Ideálne by bolo, keby takýto priestor nebol iba trpený, ale sám kňaz by bol iniciatívny v jeho vytváraní. Už pri formácii kňazov by sa malo dbať, aby takýto priestor vedeli a chceli vytvoriť.
- Aby som mal čo povedať, musím sa orientovať v problematike o ktorej sa hovorí.
- Nemáme veľa ľudí, ktorí povedia, keď vidia niečo zlé.
- Bojíme sa, že budeme nepochopení a tak radšej mlčíme.
- Hovoríme len vtedy, ak sme v osobnom priateľstve s kňazom, ináč sa bojíme aj malej konfrontácie.
- Ľudia nechcú počuť pravdu, ktorá ich usvedčí z nesprávneho konania alebo z lenivosti.

2. Kedy a ako dokážeme povedať, čo je pre nás dôležité?

- Keď sa cítim v spoločenstve prijatý. Keď nie je moje vyjadrenie prerušované (skákaním do reči, nevyžiadaným povzbudzovaním, hoc aj v dobrom).
- Keď je na to vhodný čas. Niekedy je dobre povedať veci priamo, inokedy citlivo. Nemala by chýbať láskavosť.
- Ženy a muži majú iný prístup, ženy citlivejšie, muži skôr priamo.
- Veci, na ktorých nám veľmi záleží alebo sú spojené s intenzívnymi emóciami, sa hovoria ľahšie.
- Niekedy nevieme viesť dialóg, hlavne keď ten druhý má iný názor. Odlišný názor by nás skôr mal viesť k záujmu a skúmaniu, ktorému treba podriadiť svoj názor s túžbou prísť k spoločnému dobru. Keď zotrávame vo svojom názore, to niekedy nie je dialóg.
- Obdivujeme ľudí, ktorí veľa nepovedia, ale vystihnú to dôležité a druhým dajú akoby smerovku do života. Túžime, aby to takto bolo v Cirkvi – aby sme si odovzdávali inšpirovanú pravdu.
- Kresťan by sa mal vedieť ozvať, keď sa deje niečo zlé - aj keď ide proti väčšinovému názoru.
- Niektorí farníci nemajú problém povedať svoj názor. Niektorí naopak majú problém povedať výčitku, aby sa to toho druhého nedotklo
- Je rozšírená neúcta ku kňazom, nepočúvame, čo povedia, chýba im autorita, vážnosť.
- Každý kňaz by si mal urobiť podľa svojho, má zodpovednosť za farnosť.

3. Aký je náš vzťah s miestnymi médiami (nielen katolíckymi)?

- Pokoj pri počúvaní rádia Lumen.
- Niekedy internetové platformy nahrádzajú tradičné masmédiá ako televíziu, rozhlas alebo tlačoviny.
- Sociálne siete sú virtuálnou farnosťou pre kňazov. Treba mať kladný vzťah k médiám - sú ďalšou platformou ohlasovania Evanjelia vo farnosti.

- Sú aj menej pozitívne skúsenosti s médiami. Sledujeme ich preto, aby sme mali prehľad, ale aj aby sme mohli vyjadriť svoj názor.
- Vzťah je všeobecne pozitívny, pričom si dávame pozor na konečný výsledok. Uvedomujeme si dôležitosť ozvať sa pri klamstvách a keď je niečo za hranicami morálky a overovať si zdroje.
- Žiaden (resp. sme iba pasívni prijímatelia).
- Kresťanské média sledujeme príležitostne, ...
- Cítíme potrebu osloviť mladých ľudí cez nové, pre nich atraktívne a zaujímavé platformy, ktoré oni používajú (Instagram, Twitter...)
- Vnímame veľký rozdiel medzi médiami, s ktorými zdieľame hodnoty a tými ostatnými.
- Oceňujeme osobnosti, ktoré dokážu svoje kresťanské hodnoty kultivovane prezentovať a zároveň ich žiť.

4. Kto hovorí v mene kresťanského spoločenstva a ako sa vyberá?

- Hovorí hovorca, kňaz aj laici, podľa hierarchie, pričom ani kňaz nie je neomylný. V spoločenstve má právo sa vyjadriť každý, aj mladí a noví.
- Za naše kresťanské spoločenstvo komunikujú zvolený národný moderátor kňaz a národný moderátorský pár, ktorí sú volení na určité obdobie, za farské spoločenstvo hovorí kňaz.
- Necítíme potrebu sa vyjadrovať v médiách.
- Zle je, ak má za všetko priamu zodpovednosť kňaz – treba delegovať zodpovednosť na laikov, aj keď sa potom oni zodpovedajú tomuto kňazovi.

HSŽ Synodálny tím